

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Головне слідче управління
вул. Володимирська, 33, м. Київ, 01601, факс (044) 279-66-31, тел. (044) 255-84-88
www.ssu.gov.ua e-mail: san@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 00034074

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

місто Київ

«11» жовтня 2024 року

Старший слідчий 2 відділу 1 управління досудового розслідування Головного слідчого управління Служби безпеки України капітан юстиції Махаринський Олексій Вікторович, розглянувши матеріали кримінального провадження № 2202200000000523 від 30.09.2022 та встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, керуючись ст. ст. 40, 42, 276, 277, 278 КПК України, –

ПОВІДОМИВ:

Наумову Віталію Вікторовичу, 29.01.1966 р.н., громадянину Російської Федерації, позаштатному негласному співробітнику 74 розвідувального центру головного управління генерального штабу збройних сил російської федерації, що зареєстрований за адресою: російська федерація, м. Белгород, Народний бульвар, буд. 57, кв. 13,

про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого:

ч. 2 ст. 110 КК України, тобто у вчиненні умисних дій, з метою зміни меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України, за попередньою змовою групою осіб.

Фактичні обставини кримінального правопорушення, у вчиненні якого підозрюється Наумов В.В.

Досудовим розслідуванням встановлено, 24 жовтня 1945 року набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26 червня 1945 року, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі – ООН).

До складу ООН входять Україна, Російська Федерація та ще 49 країн-засновниць, а також інші країни світу.

Відповідно до частини 4 статті 2 Статуту ООН, усі Члени вказаної організації утримуються в своїх міжнародних відносинах від погрози силою або

її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним із Цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 9 грудня 1981 року про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями – № 2131 (XX) від 21 грудня 1965 року, що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та про захист їх незалежності та суверенітету; № 2625 (XXV) від 24 жовтня 1970 року, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН; № 2734 (XXV) від 16 грудня 1970 року, що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки, та № 3314 (XXIX) від 14 грудня 1974 року, що містить Визначення агресії, – установлено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Цими ж міжнародними документами закріплено обов'язок держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації, здійснення сприяння, заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Крім того, у статтях 1-5 Резолюції Генеральної Асамблеї ООН від 14 грудня 1974 року № 3314 (XXIX) серед іншого визначено, що ознаками агресії є:

- застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної недоторканності чи політичної незалежності іншої держави;

- застосування збройної сили державою в порушення Статуту ООН.

Будь-яке з наступних діянь, незалежно від оголошення війни, кваліфікується як акт агресії:

- вторгнення або напад збройних сил держави на територію іншої держави або будь-яка військова окупація, який би тимчасовий характер вона не мала, яка є результатом такого вторгнення або нападу, або будь-яка анексія із застосуванням сили території іншої держави або частини її;

- бомбардування збройними силами держави території іншої держави або застосування будь-якої зброї державою проти території іншої держави;

- блокада портів або берегів держави збройними силами іншої держави;

- напад збройними силами держави на сухопутні, морські або повітряні сили, або морські та повітряні флоти іншої держави;

- застосування збройних сил однієї держави, що знаходяться на території іншої держави за угодою з приймаючою державою, у порушення умов, передбачених в угоді, або будь-яке продовження їх перебування на такій території після припинення дії угоди;

- дія держави, яка дозволяє, щоб її територія, яку вона надала в розпорядження іншої держави, використовувалася цією іншою державою для здійснення акту агресії проти третьої держави;

засилання державою або від імені держави збройних банд, груп, іррегулярних сил або найманців, які здійснюють акти застосування збройної сили проти іншої держави, які мають настільки серйозний характер, що це є рівносильним наведеним вище актам, або її значна участь у них.

Жодні міркування будь-якого характеру, чи то політичного, економічного, військового чи іншого характеру, не можуть слугувати виправданням агресії.

Крім того, принципи суверенної рівності, поваги прав, притаманних суверенітету, незастосування сили чи погрози силою, непорушності кордонів, територіальної цілісності держав, мирного врегулювання спорів та невтручання у внутрішні справи держав були закріплені також у Заключному акті Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 1 серпня 1975 року, який підписаний СРСР, правонаступником якого є Російська Федерація.

Статтями 1 та 2 III Конвенції про відкриття воєнних дій від 18 жовтня 1907 року, яка вступила в дію 26 січня 1910 року та 7 березня 1955 року визнана СРСР, правонаступником якого є російська федерація, передбачено, що військові дії між державами не повинні починатися без попереднього та недвозначного попередження у формі або мотивованого оголошення війни, або ультиматуму з умовним оголошенням війни. Про існування стану війни має бути без зволікання оповіщено нейтральним державам, і він матиме для них дійсну силу лише після отримання оповіщення.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16 липня 1990 року (далі – Декларація) вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди.

24 серпня 1991 року Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено Акт проголошення незалежності України, яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. Згідно з указаним документом, територія України є неподільною та недоторканною.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і Російська Федерація.

Згідно з пунктами 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від

05 грудня 1994 року російська федерація, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтвердили Україні своє зобов'язання згідно з принципами Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 1 серпня 1975 року поважати незалежність і суверенітет та існуючі кордони України, зобов'язалися утримуватися від загрози силою чи її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що ніяка їхня зброя ніколи не буде використовуватися

проти України, крім цілей самооборони, або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом ООН.

Відповідно до пунктів 3, 8 Меморандуму про підтримку миру та стабільності в Співдружності Незалежних Держав від 10 лютого 1995 року, що укладений між державами СНД, серед яких є Україна та Російська Федерація, держави підтвердили непорушність існуючих кордонів один одного та зобов'язалися виступати проти будь-яких дій, що підривають їхню непорушність, а також вирішувати усі суперечки, що виникають з питань кордонів і територій, тільки мирними засобами. Держави також зобов'язалися не підтримувати на території інших держав-учасниць сепаратистські рухи, а також сепаратистські режими, якщо такі виникнуть; не встановлювати з ними політичних, економічних та інших зв'язків; не допускати використання ними територій і комунікацій держав-учасниць Співдружності; не надавати їм економічної, фінансової, військової та іншої допомоги.

31 травня 1997 року, відповідно до положень Статуту ООН і зобов'язань згідно із Заключним актом Наради з безпеки і співробітництва в Європі, Україна та російська федерація уклали Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і російською федерацією (ратифікований Законом України від 14 січня 1998 року №13/98-ВР та Федеральним Законом російської федерації від 2 березня 1999 року № 42-ФЗ). Відповідно до статей 2 – 3 зазначеного Договору, Російська Федерація зобов'язалася поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих між ними кордонів та зобов'язалася будувати відносини одна з одною на основі принципів взаємної поваги, суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, мирного врегулювання спорів, незастосування сили або погрози силою, у тому числі економічні та інші способи тиску, права народів вільно розпоряджатися своєю долею, невтручання у внутрішні справи, додержання прав людини та основних свобод, співробітництва між державами, сумлінного виконання взятих міжнародних зобов'язань, а також інших загальноновизнаних норм міжнародного права.

Відповідно до опису і карти державного кордону, які є додатками до Договору між Україною та Російською Федерацією про українсько-російський державний кордон від 28 січня 2003 року (ратифікований російською федерацією 22 квітня 2004 року), територія Автономної Республіки Крим, м. Севастополя, Донецької і Луганської областей відноситься до території України.

Статтями 1-2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Згідно зі статтею 5 Конституції України, носієм суверенітету та єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування.

Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.

Відповідно до статті 68 Конституції України кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей.

Статтею 73 Конституції України визначено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання про зміну території України.

Відповідно до статей 132–134 Конституції України територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території. До складу України входять: Автономна Республіка Крим, Вінницька, Волинська, Дніпропетровська, Донецька, Житомирська, Закарпатська, Запорізька, Івано-Франківська, Київська, Кіровоградська, Луганська, Львівська, Миколаївська, Одеська, Полтавська, Рівненська, Сумська, Тернопільська, Харківська, Херсонська, Хмельницька, Черкаська, Чернівецька, Чернігівська області, міста Київ та Севастополь. Місто Севастополь має спеціальний статус, Автономна Республіка Крим (далі - АР Крим) є невід'ємною складовою частиною України і в межах повноважень, визначених Конституцією України, вирішує питання, віднесені до її відання.

Таким чином, із зазначенням міжнародних нормативно-правових актів, а також актів національного законодавства, яке визначає основні засади державної політики, спрямованої на захист національних інтересів гарантування в Україні безпеки особи, суспільства і держави від зовнішніх внутрішніх загроз в усіх сферах життєдіяльності, впливає що дії РФ на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності державній економічній та інформаційній безпеці України створюють реальні загрози національній безпеці та є проведення підривної діяльності проти України. Її результатом стала анексія Криму, окупація території Донецької та Луганської областей, масштабні руйнування провідних промислових бюджетоутворюючих підприємств на сході держави, що призвело до загострення суспільно-політичної обстановки в Україні, падіння економіки держави та інших вкрай негативних для України наслідків.

Наведені вище факти розв'язання та ведення Російською Федерацією агресивної війни проти України, здійснення підривної діяльності, в тому числі шляхом вторгнення підрозділів Збройних Сил Російської Федерації на територію півострова Крим, захоплення державних установ організацій та військових частин із 27.02.2014 широко висвітлювались більшістю засобів масової інформації іноземних держав.

Продовжуючи реалізацію злочинного плану, з метою створення приводів для ескалації конфлікту і спроби виправдання своєї агресії перед громадянами Російської Федерації та світовою спільнотою, 21 лютого 2022 року Російською Федерацією визнано «Донецьку народну республіку» та «Луганську народну республіку» незалежними державами.

22 лютого 2022 року Президент Російської Федерації, реалізуючи злочинний план, направив до Ради Федерації звернення про використання Збройних Сил РФ за межами РФ, яке було задоволено.

24 лютого 2022 року о 05 годині Президент Російської Федерації оголосив про рішення розпочати військову операцію в Україні.

Того ж дня, близько 05 год. 10 хв. збройними силами російської федерації, що діяли за наказом керівництва Російської Федерації та Збройних Сил Російської Федерації, здійснено запуск крилатих та балістичних ракет по аеродромах, військових штабах, складах, підрозділах Збройних Сил України та інших військових формувань. Після чого, тоді ж, війська Російської Федерації вдерлися сухопутним шляхом на територію суверенної держави України.

У зв'язку з чим, Указом Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» від 24.02.22 № 64/2022 в Україні введено воєнний стан з 05 год. 30 хв. 24 лютого 2022 року, який продовжено і діє на даний час.

Разом з цим, у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше 24 лютого 2022 року, політичне керівництво Російської Федерації розробило злочинний план, спрямований на зміну меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, шляхом військового захоплення території України, який довело до відома військового керівництва Російської Федерації та поставило завдання щодо організації на території України серед населення, лояльного до Російської Федерації, структур політичного, військового та інформаційного спрямування з метою виправдовування збройної агресії, забезпечення безперешкодного захоплення території України та зміни політичного керівництва.

Військове керівництво Російської Федерації, діючи на виконання злочинного плану та завдання політичного керівництва Російської Федерації, у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше 24 лютого 2022 року, довело вказаний злочинний план до відома керівництва Головного управління Генерального штабу Збройних Сил Російської Федерації (далі - ГУГШЗСРФ) та надало вказівку щодо організації на прикордонній з Україною території Російської Федерації розвідувальних центрів, метою діяльності яких має бути збір та обробка інформації щодо місць дислокації об'єктів військової інфраструктури, військової техніки, боєприпасів, особового складу військових формувань, встановлення фактів переміщення, руху та розташування підрозділів Збройних Сил України, підрозділів інших збройних формувань, створених відповідно до законів України, а також встановлення цілей для нанесення ракетно-бомбових ударів та їх корегування.

Діючи на виконання зазначених вище злочинного плану та вказівок політичного та військового керівництва Російської Федерації, спрямованого на зміну меж території України та державного кордону шляхом захоплення території України, керівництво ГУ ГШ ЗС РФ створило розвідувальні центри на прикордонній з Україною території Російської Федерації, метою діяльності яких було збір та обробка інформації щодо місць дислокації об'єктів військової інфраструктури, військової техніки, боєприпасів, особового складу військових формувань, їх переміщення, встановлення цілей для нанесення ракетно-бомбових ударів, в тому числі 74 розвідувальний центр ГУ ГШ ЗС РФ з місцем дислокації у м. Білгород.

В подальшому, у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше 24 лютого 2022 року, керівництво ГУ ГШ ЗС РФ довело до відома керівництва 74 розвідувального центру ГУ ГШ ЗС РФ злочинний план, а також

вказівки політичного та військового керівництва Російської Федерації, які в подальшому були доведені до особового складу розвідувального центру.

На виконання зазначеного злочинного плану керівництвом 74 розвідувального центру ГУ ГШ ЗС РФ було здійснено розподіл обов'язків згідно яких співробітнику вказаного центру громадянину Російської Федерації Варакіну Валерію Володимировичу, 25.05.1977 року народження було доручено створення на території України агентурної мережі з числа громадян України та іноземців, які тимчасово проживають на території України діяльність якої мала бути спрямована зміну меж території та державного кордону України в порушення порядку, визначеного Конституцією України шляхом збору та передачі інформації щодо місць дислокації об'єктів військової інфраструктури, військової техніки, складів боєприпасів, особового складу військових формувань, їх переміщення та руху, встановлення цілей для нанесення ракетних ударів, а також встановлення їх наслідків, які в подальшому використовувались для планування та ведення бойових дій на території Харківської області з метою її захоплення.

З метою створення та забезпечення функціонування вказаної агентурної мережі, у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше 24 лютого 2022 року, Варакін В.В. залучив до вказаної агентурної мережі в якості куратора громадянина Російської Федерації Наумова Віталія Вікторовича 29.01.1966 року народження, довів до нього загальний злочинний план спрямований на зміну меж території України та державного кордону шляхом збору та передачі зазначеної вище інформації з метою її використання у плануванні та веденні бойових дій на території Харківської та Житомирської областей з метою їх захоплення, та доручив організувати на території України зокрема у Харківській та Житомирській областях, осередок зазначеної вище агентурної мережі та залучити до нього осіб, які мають сталі проросійські погляди.

У зв'язку з цим, Наумов В.В. задля координації та виконання завдань покладених на нього співробітниками гу гш зс рф залучив осіб, які вчиняли дії спрямовані: на умисне на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній чи інформаційній безпеці України шляхом надання представникам іноземної організації (спеціальним службам) допомоги в проведенні підривної діяльності проти України; на передачу інформації представнику держави-агресора про переміщення, рух та розташування Збройних Сил України та інших утворених відповідно до законів України військових формувань, за можливості їх ідентифікації на місцевості, якщо така інформація не розміщувалась у відкритому доступі Генеральним штабом Збройних Сил України Міністерством оборони України або іншими уповноваженими державними органами, вчинене в умовах воєнного стану, за відсутності ознак шпигунства за попередньою змовою групою осіб, а також на зміну меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України, за попередньою змовою групою осіб. До вказаних дій Наумов В.В. залучив Сазонова Михайла Миколайовича 23.05.1972 р.н.

Оринчак Зінаїду Миколаївну 01.01.1962 р.н. та Гожа Сергія Євгеновича 06.09.1966 р.н.

Для цього Наумов В.В., діючи на виконання загального злочинного плану та завдання Варакіна В.В., у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше 24 лютого 2022 року, вступив у злочинну змову з громадянином Російської Федерації Сазоновим Михайлом Миколайовичем, 23 травня 1972 року народження, уродженцем хутору Д'яконівський Урюпинського району Волгоградської області Російської Федерації, зареєстрованим за адресою: м. Харків, вул. Владислава Зубенка, 68, кв. 140, фактично залучивши його до конфіденційного співробітництва з розвідувальними органами країни-агресора щодо збору та передачі відомостей щодо місць дислокації об'єктів військової інфраструктури, військової техніки, складів боєприпасів, особового складу військових формувань, їх переміщення та руху, на що останній дав свою згоду.

Приблизно в той же період часу Наумов В.В., діючи за попередньою змовою з групою осіб з Варакіним В.В., умисно, на виконання спільного злочинного умислу, довів до відома Сазонова М.М. мету діяльності агентурної мережі, яка спрямована на зміну меж території України та державного кордону шляхом збору та передачі зазначеної вище інформації з метою її використання у плануванні та веденні бойових дій на території Харківської області з метою її захоплення.

Зокрема, Сазонов М.М., діючи на виконання спільного злочинного умислу, спрямованого на зміну меж території України та кордонів України в порушення порядку, встановленого Конституцією України, мав здійснювати збір інформації про військові об'єкти на території м. Харкова та Харківської області, дислокацію та переміщення військової техніки та військовослужбовців Сил оборони в регіоні, цілей нанесення ракетно-бомбових ударів по м. Харкову, наслідків вказаних ударів з метою їх корегування, яку мав передавати Наумову В.В. за допомогою месенджера «Telegram».

Відтак, 07.09.2022 Сазонов М.М., перебуваючи у м. Харкові, діючи за попередньою змовою групою осіб з Наумовим В.В., на виконання спільного злочинного плану, спрямованого на зміну меж території України та зміну кордонів України в порушення порядку, встановленого Конституцією України шляхом захоплення території Харківської області, а також з метою встановлення та передачі інформації про місця дислокації підрозділів Збройних Сил України та Сил оборони у м. Харкові, діючи умисно, усвідомлюючи протиправний характер своїх дій, за допомогою месенджера «Telegram» передав Наумову В.В. інформацію щодо розміщення підрозділів ЗС України «Кракен» у підвальних приміщеннях будинків, розташованих у м. Харкові по вул. Свободи.

Поряд з тим, 25.12.2022 Сазонов М.М., перебуваючи у м. Харкові, діючи за попередньою змовою групою осіб з Наумовим В.В., на виконання спільного злочинного плану, спрямованого на зміну меж території України та зміну кордонів України в порушення порядку, встановленого Конституцією України шляхом захоплення території Харківської області, а також з метою встановлення та передачі інформації про місця дислокації підрозділів Збройних Сил України та Сил оборони у м. Харкові, діючи умисно, усвідомлюючи

протиправний характері своїх дій, за допомогою месенджера «Telegram» передав Наумову В.В. інформацію щодо розміщення артилерійських підрозділів ЗС України в районі дачного кооперативу «Дубрава», який розташований в районі с. Дементіївка Харківської області.

В подальшому, 03.01.2023 Сазонов М.М., діючи за попередньою змовою групою осіб з Наумовим В.В., на виконання спільного злочинного плану, спрямованого на зміну меж території України та зміну кордонів України в порушення порядку, встановленого Конституцією України шляхом захоплення території Харківської області, а також з метою встановлення та передачі інформації про переміщення військової техніки підрозділів Збройних Сил України та сил оборони у м. Харкові, діючи умисно, усвідомлюючи протиправний характері своїх дій, перебуваючи у м. Харкові, за допомогою месенджера «Telegram» передав Наумову В.В. інформацію щодо переміщення військової техніки підрозділів сил оборони у м. Харкові по Салтівському шосе.

До того ж, 06.02.2023 Сазонов М.М., перебуваючи у м. Харкові, діючи за попередньою змовою групою осіб з Наумовим В.В., на виконання спільного злочинного плану, спрямованого на зміну меж території України та зміну кордонів України в порушення порядку, встановленого Конституцією України шляхом захоплення території Харківської області, а також з метою встановлення та передачі інформації про місця дислокації підрозділів Збройних Сил України та сил оборони у м. Харкові, діючи умисно, усвідомлюючи протиправний характері своїх дій, за допомогою месенджера «Telegram» передав Наумову В.В. інформацію щодо місця дислокації підрозділів сил оборони у будівлях, розташованих за адресами: м. Харків, пров. Інститутський, 7, м. Харків, пров. Інститутський, 4.

В подальшому, 24.04.2023 Сазонов М.М., перебуваючи у м. Харкові, діючи за попередньою змовою групою осіб з Наумовим В.В., на виконання спільного злочинного плану, спрямованого на зміну меж території України та зміну кордонів України в порушення порядку, встановленого Конституцією України шляхом захоплення території Харківської області, а також з метою встановлення та передачі інформації про місця дислокації підрозділів Збройних Сил України та сил оборони у м. Харкові, діючи умисно, усвідомлюючи протиправний характері своїх дій, за допомогою месенджера «Telegram» передав Наумову В.В. інформацію щодо переміщення військової техніки та Сил оборони у м. Харкові по проспекту Гагаріна в бік населеного пункту Васищево Харківської області.

Того ж дня Сазонов М.М., перебуваючи у м. Харкові, діючи за попередньою змовою групою осіб з Наумовим В.В., на виконання спільного злочинного плану, спрямованого на зміну меж території України та зміну кордонів України в порушення порядку, встановленого Конституцією України шляхом захоплення території Харківської області, а також з метою встановлення та передачі інформації про місця дислокації підрозділів Збройних Сил України та сил оборони у м. Харкові, діючи умисно, усвідомлюючи протиправний характері своїх дій, за допомогою месенджера «Telegram» передав Наумову В.В. інформацію щодо місця дислокації об'єктів лаштованих

позицій Сил оборони у Немиськійському та Індустріальному районах м. Харкова.

Крім цього, Сазонов М.М., перебуваючи у м. Харкові, діючи за попередньою змовою групою осіб з Наумовим В.В., на виконання спільного злочинного плану, спрямованого на зміну меж території України та зміну кордонів України в порушення порядку, встановленого Конституцією України шляхом захоплення території Харківської області, а також з метою встановлення та передачі інформації про місця дислокації підрозділів Збройних Сил України та сил оборони у м. Харкові, діючи умисно, усвідомлюючи протиправний характер своїх дій, за допомогою месенджера «Telegram» передав Наумову В.В. інформацію щодо місця розташування блок-посту підрозділів Збройних Сил України, який розташований у м. Харкові в районі мостового переходу по пр. Льва Ландау через пр. Героїв Харкова.

Відтак, Наумов В.В. діючи на виконання завдання Варакіна В.В., організував на території України агентурну мережу серед громадян російської федерації та громадян України, до якої залучив Сазонова М.М. Члени вказаної агентурної мережі, надають інформацію стосовно переміщення зброї, озброєння та бойових припасів в Україну, рух, переміщення або розміщення Збройних Сил України чи інших утворених відповідно до законів України військових формувань. Наумов В.В., як представник іноземної організації – гу гш зс РФ, використовує вказану інформацію з метою досягнення кінцевої цілі злочинного плану військово-політичного керівництва російської федерації, а саме посягання на територіальну цілісність та недоторканість України, забезпечення безперешкодного захоплення території України та зміни політичного керівництва.

Враховуючи вищевикладене, з метою створення та забезпечення функціонування вказаної агентурної мережі, у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше 24 лютого 2022 року, Варакін В.В. залучив до вказаної агентурної мережі в якості куратора громадянина Російської Федерації Наумова Віталія Вікторовича, 29.01.1966 року народження, довів до нього загальний злочинний план, спрямований на зміну меж території України та державного кордону шляхом збору та передачі зазначеної вище інформації з метою її використання у плануванні та веденні бойових дій на території Харківської області з метою її захоплення, та доручив організувати на території України, зокрема у Харківській області, осередок зазначеної вище агентурної мережі та залучити до нього осіб, які мають сталі проросійські погляди.

Наумов В.В., діючи на виконання загального злочинного плану та завдання керівництва гру гш зс РФ, у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше 24 лютого 2022 року, вступив у злочинну змову з громадянкою України Оринчак Зінаїдою Миколаївною, 01.01.1962 року народження, уродженкою с. Пирого Глобинського району, Полтавської області, зареєстрованою та проживаючою за адресою: м. Харків, вул. Гвардійців-Широнінців, 96/30, фактично залучивши її до конфіденційного співробітництва з розвідувальними органами країни-агресора щодо збору та передачі відомостей щодо місць дислокації об'єктів військової інфраструктури,

військової техніки, складів боєприпасів, особового складу військових формувань, їх переміщення та руху.

Оринчак З.М., діючи умисно, усвідомлюючи протиправність своїх дій та їх наслідки, з мотивів непогодження з політикою представників української державної влади, підтримуючи ідеї проросійської спрямованості, у т.ч. щодо подальшого розвитку України, виходячи з геополітичних інтересів Російської Федерації, які передбачають перебування України у сфері її впливу, будучи обізнаним про факт ведення вказаною державою агресивної війни проти України та проведення у зв'язку з цим з боку РФ підривної діяльності проти України, з метою завдати шкоди суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній безпеці України, розуміючи, що Наумов В.В. є представником Російської Федерації, надала свою згоду на здійснення діяльності, пов'язаної зі збором та передачею відомостей щодо місць дислокації об'єктів військової інфраструктури, військової техніки, складів боєприпасів, особового складу військових формувань, їх переміщення та руху.

Приблизно в той же період часу Наумов В.В., діючи за попередньою змовою з групою осіб з Варакіним В.В., умисно, на виконання спільного злочинного умислу, довів до відома Оринчак З.М. мету діяльності агентурної мережі, а також її роль у функціонуванні вказаної мережі.

Зокрема, Оринчак З.М. мала здійснювати збір інформації про військові об'єкти на території м. Харкова та Харківської області, дислокацію та переміщення військової техніки та військовослужбовців Сил оборони в регіоні, цілей нанесення ракетно-бомбових ударів по м. Харкову, наслідків вказаних ударів з метою їх корегування, яку мала передавати представнику іноземної держави Наумову В.В. за допомогою месенджерів «Telegram», «Whats App», яка в подальшому використовуватиметься з метою здійснення підривної діяльності проти України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності України.

В подальшому, Оринчак З.М., перебуваючи у м. Харкові, діючи умисно, усвідомлюючи, що своїми діями надає представнику іноземної держави допомогу у проведенні підривної діяльності проти України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності України шляхом передачі інформації про місцезнаходження об'єктів військової інфраструктури, а також про місця дислокації підрозділів Збройних Сил України та Сил оборони у м. Харкові, передбачаючи настання суспільно-небезпечних наслідків та бажаючи їх настання, за допомогою месенджера «Telegram» передала Наумову В.В. інформацію щодо місця розташування військової техніки та особового складу сил оборони за адресою: м. Харків, вул. Свободи, 7/9.

11.10.2022 Оринчак З.М., перебуваючи у м. Харкові, діючи умисно, усвідомлюючи, що своїми діями надає представнику іноземної держави допомогу у проведенні підривної діяльності проти України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності України шляхом передачі інформації про місцезнаходження об'єктів військової інфраструктури, а також про місця дислокації підрозділів Збройних Сил

України та Сил оборони у м. Харкові, передбачаючи настання суспільно-небезпечних наслідків та бажаючи їх настання, за допомогою месенджера «Telegram» передала Наумову В.В. координати інформаційно-обчислювального центру Південної залізниці, розташованого за адресою: м. Харків, вул. Євгена Котляра, 15.

Продовжуючи свою протиправну діяльність, 08.12.2022 Оринчак З.М., перебуваючи у м. Харкові, діючи умисно, усвідомлюючи, що своїми діями надає представнику іноземної держави допомогу у проведенні підривної діяльності проти України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності України шляхом передачі інформації про місцезнаходження об'єктів військової інфраструктури, а також про місця дислокації підрозділів Збройних Сил України та Сил оборони у м. Харкові, передбачаючи настання суспільно-небезпечних наслідків та бажаючи їх настання, за допомогою месенджера «Telegram» передала Наумову В.В. інформацію щодо місця розташування підрозділів сил оборони м. Харкова, які базувались у приміщенні бібліотеки сімейного читання ім. Т.Г. Шевченка за адресою: м. Харків, вул. Тракторобудівників, 103.

Відтак, Наумов В.В. діючи на виконання завдання Варакіна В.В., організував на території України агентурну мережу серед громадян російської федерації та громадян України, до якої залучив Оринчак З.М. Члени вказаної агентурної мережі, надають інформацію стосовно переміщення зброї, озброєння та бойових припасів в Україну, рух, переміщення або розміщення Збройних Сил України чи інших утворених відповідно до законів України військових формувань. Наумов В.В., як представник іноземної організації – гу гш зс РФ, використовує вказану інформацію з метою досягнення кінцевої цілі злочинного плану військово-політичного керівництва російської федерації, а саме посягання на територіальну цілісність та недоторканість України, забезпечення безперешкодного захоплення території України та зміни політичного керівництва.

Серед іншого, з метою створення та забезпечення функціонування вказаної агентурної мережі, у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше 24 лютого 2022 року, Варакін В.В. залучив до вказаної агентурної мережі в якості куратора громадянина російської федерації Наумова Віталія Вікторовича, 29.01.1966 року народження, довів до нього загальний злочинний план, спрямований на зміну меж території України та державного кордону шляхом збору та передачі зазначеної вище інформації з метою її використання у плануванні та веденні бойових дій на території України з метою її захоплення, та доручив організувати на території України осередок зазначеної вище агентурної мережі та залучити до нього осіб, які мають сталі проросійські погляди.

З метою часткового розподілу обов'язків по координації діяльності осередку агентурної мережі на території України, Наумов В.В. залучив до координаторів агентурної мережі громадянина російської федерації Кулешова Андрія Володимировича, 19.03.1980 року народження, якому довів загальний злочинний план, спрямований на здійснення збору та передачі інформації щодо місць дислокації об'єктів військової інфраструктури, військової техніки,

складів боєприпасів, особового складу військових формувань, їх переміщення та руху, встановлення цілей для нанесення ракетних ударів, а також встановлення їх наслідків, які в подальшому використовувались для планування та ведення бойових дій на території України.

В свою чергу Кулешов А.В., діючи на виконання загального злочинного плану та завдання Варакіна В.В. і Наумова В.В., 27 лютого 2022 року вступив у злочинну змову з громадянином України Гожем Сергієм Євгеновичем, 06.09.1966 року народження, зареєстрованим за адресою: Житомирська обл., смт. Миропіль, вул. Червоноармійська, 7А, кв. 10, фактично залучивши його до конфіденційного співробітництва з розвідувальними органами країни-агресора щодо збору та передачі відомостей щодо місць дислокації об'єктів військової інфраструктури, військової техніки, складів боєприпасів, особового складу військових формувань, їх переміщення та руху.

Гож С.Є., діючи умисно, усвідомлюючи протиправність своїх дій та їх наслідки, з мотивів непогодження з політикою представників української державної влади, підтримуючи ідеї проросійської спрямованості, у т.ч. щодо подальшого розвитку України, виходячи з геополітичних інтересів Російської Федерації, які передбачають перебування України у сфері її впливу, будучи обізнаним про факт ведення вказаною державою агресивної війни проти України та проведення у зв'язку з цим з боку РФ підривної діяльності проти України, з метою завдати шкоди суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній безпеці України, розуміючи, що Кулешов А.В. є представником Російської Федерації, надав свою згоду на здійснення діяльності, пов'язаної зі збором та передачею відомостей щодо місць дислокації об'єктів військової інфраструктури, військової техніки, складів боєприпасів, особового складу військових формувань, їх переміщення та руху.

Того ж дня, Гож С.Є., перебуваючи у смт. Миропіль Житомирської області, діючи умисно, усвідомлюючи, що своїми діями надає представнику іноземної держави допомогу у проведенні підривної діяльності проти України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності України шляхом передачі інформації про місцезнаходження об'єктів військової інфраструктури, передбачаючи настання суспільно-небезпечних наслідків та бажаючи їх настання, передав через месенджер «WhatsApp» географічні дані розташування 10 Територіального вузлу урядового зв'язку Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації, який розташований у м. Миропіль Житомирської області.

В подальшому, Кулешов А.В., будучи представником Російської Федерації, діючи за попередньою змовою групою осіб з Варакіним В.В. та Наумовим В.В., на виконання спільного злочинного умислу, спрямованого на зміну меж території України та зміну кордонів України в порушення порядку, встановленого Конституцією України шляхом захоплення території України, дав завдання Гожу С.Є. щодо збору та передачі інформації про розташування 95 аеромобільної бригади ЗСУ, яка розташовувалась у м. Житомирі.

Гож С.Є., перебуваючи у смт. Миропіль Житомирської області, діючи умисно, на виконання завдання Кулешова А.В., усвідомлюючи, що своїми

діями надає представнику іноземної держави допомогу у проведенні підривної діяльності проти України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності України шляхом передачі інформації про місцезнаходження об'єктів військової інфраструктури, передбачаючи настання суспільно-небезпечних наслідків та бажаючи їх настання, передав через месенджер «WhatsApp» географічні дані, а саме скрин-шот із застосунку «Google Maps», розташування 95 аеромобільної бригади ЗСУ за адресою: м. Житомир вул. Миру, 39.

В подальшому, в ніч з 01 по 02 березня 2022 року по географічних координатах, наданих Гожем С.В. представнику іноземної держави – Російської Федерації, було нанесено ракетний удар.

Відтак, Наумов В.В. діючи на виконання завдання Варакіна В.В., організував на території України агентурну мережу серед громадян російської федерації та громадян України, до якої залучив Кулешов А.В. та Гожа С.Є. Члени вказаної агентурної мережі, надають інформацію стосовно переміщення зброї, озброєння та бойових припасів в Україну, рух, переміщення або розміщення Збройних Сил України чи інших утворених відповідно до законів України військових формувань. Наумов В.В., як представник іноземної організації – гу гш зс рф, використовує вказану інформацію з метою досягнення кінцевої цілі злочинного плану військово-політичного керівництва російської федерації, а саме посягання на територіальну цілісність та недоторканість України, забезпечення безперешкодного захоплення території України та зміни політичного керівництва.

Тобто, для виконання вказаного злочинного умислу, Наумов В.В. залучив Сазонова Михайла Миколайовича 23.05.1972 р.н., Оринчак Зінаїду Миколаївну 01.01.1962 р.н. та Гожа Сергія Євгеновича 06.09.1966 р.н., які вчинили дії спрямовані на умисне на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній чи інформаційній безпеці України шляхом надання представникам іноземної організації (спеціальним службам) допомоги в проведенні підривної діяльності проти України; на передачу інформації представнику держави-агресора про переміщення, рух та розташування Збройних Сил України та інших утворених відповідно до законів України військових формувань, за можливості їх ідентифікації на місцевості, якщо така інформація не розміщувалась у відкритому доступі Генеральним штабом Збройних Сил України, Міністерством оборони України або іншими уповноваженими державними органами, вчинене в умовах воєнного стану, за відсутності ознак шпигунства, за попередньою змовою групою осіб, а також на зміну меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України, за попередньою змовою групою осіб. Матеріали стосовно вказаних осіб виділено в окремій провадженні, а обвинувальні акти скеровано для судового розгляду.

Таким чином, Наумов В.В. вчинив умисні дії, з метою зміни меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України, за попередньою змовою групою

осіб., тобто кримінальне правопорушення, передбачене ч. 2 ст. 110 КК України.

Старший слідчий 2 відділу
1 управління досудового розслідування
Головного слідчого управління
Служби безпеки України

Олексій МАХАРИНСЬКИЙ

«ПОГОДЖЕНО»

Прокурор третього відділу
управління організації і процесуального керівництва
досудовим розслідуванням та підтримання
публічного обвинувачення у кримінальних
провадженнях органів безпеки
Департаменту нагляду за
додержанням законів органами безпеки
Офісу Генерального прокурора

Анжела МИХАЙЛОВА

«11» 10 2024 року

Одночасно, у відповідності до вимог ст.ст. 42, 277 КПК України роз'яснено, що підозрюваний має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри, в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра не підтвердилася;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний має також інші процесуальні права передбачені цим кодексом. Підозрюваному вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням, особою, яка здійснює таке повідомлення.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру вручено, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний: _____

«__» год. «__» хвилин «__» _____ 2024 року

Старший слідчий 2 відділу
1 управління досудового розслідування
Головного слідчого управління
Служби безпеки України

Олексій МАХАРИНСЬКИЙ